

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (viies laiendatud koda)

14. aprill 2005 *

Kohtuasjas T-88/01,

Sniace, SA, asukoht Madrid (Hispaania), esindajad: advokaadid J. Baró Fuentes, M. Gómez de Liaño y Botella ja F. Rodríguez Carretero,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: D. Triantafyllou ja J. Buendía Sierra, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

keda toetavad

Austria Vabariik, esindajad: H. Dossi ja M. Burgstaller, kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luxembourgis,

Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, asukoht Heiligenkreuz im Lafnitztal (Austria)

ja

Land Burgenland (Austria), esindaja: advokaat U. Soltész,

menetlusse astujad,

mille esemeks on taotlus tühistada komisjoni 19. juuli 2000. aasta otsuses 2001/102/EÜ Austria poolt Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG-le riigiabi andmise kohta (EÜT 2001, L 38, lk 33),

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
(viies laiendatud koda),

koosseisus: koja esimees P. Lindh ning kohtunikud R. García-Valdecasas,
J. D. Cooke, P. Mengozzi ja M. E. Martins Ribeiro,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikus menetluses ja 17. juuni 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 1 Sniace, SA (edaspidi „hageja”) on Hispaania äriühing, kelle põhitegevus on tehis- ja sünteeskiudude, tselluloosi, tselluloosikiudude (staapelviskooskiud), polüamiid-filamentniidi, kudumata vildi ja naatriumsulfaadi tootmine ja müük, metsamajandus ning elektrienergia koostootmine.

- 2 Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (edaspidi „LLG“) on Austria äriühing, Austria äriühingu Lenzing AG filiaal, kes toodab eelkõige viskoos- ja modaalkiude. LLG tegevusalad on lüotselli, st puhtast looduslikust tselluloosist toodetud uut tüüpi kiu tootmine ja müük. Seda kiudu toodab ka Suurbritannia äriühing Courtaulds plc, kes turustab seda nime all „Tencel“.

- 3 1995. aastal alustas LLG Heiligenkreuz-Szentgotthárd'i tööstuspargis, mis asub Austria ja Ungari piirialal, lüotselli tootmistehase ehitamist. Tehas paikneb selle maa-ala Austria-poolses osas, Land Burgenlandis.

- 4 1995. aastal teatas Austria ametiasutus Wirtschaftseteiligungs AG (edaspidi „WiBAG“) komisjonile mitteametlikult oma kavatsusest anda LLG-le investeerimisprojekti jaoks riigiabi. Austria Vabariik teatas oma 30. augusti 1995. aasta kirjaga komisjonile, et nimetatud abi antakse regionaalseteks eesmärkideks antava toetuse raames, viitega N 589/95, mida komisjon on lubanud oma 3. augusti 1995. aasta kirjaga. Komisjon teavitas oma 5. oktoobri 1995. aasta kirjaga Austria Vabariiki sellest, et toetuse vormis kavandatud abist individuaalne teatamine ei ole vajalik, kuna selline abi kuulub lubatud abikava alla, ning lisas samas, et LLG-le ei antaks tagatise vormis abi ilma sellest komisjoni eelnevalt teavitamata.

- 5 21. aprillil 1997 saatsid Austria ametiasutused komisjonile taotlusvormid, millega taotleti tööstuspargiga seotud kahe Business Park Heiligenkreuz GmbH (edaspidi „BPH“) ja Wirtschaftspark Heiligenkreuz Servicegesellschaft mbH (edaspidi „WHS“) teostatava suure investeerimisprojekti kaasfinantseerimist Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERDF).

- 6 Nii neis vormides kui ka Land Burgenland'i ja LLG vahel 1995. aastal sõlmitud lepingus sisalduva informatsiooni alusel otsustas komisjon LLG-le antud abiga seonduva juhtumi uuesti läbi vaadata. Pärast Austria ametiasutustega kohtumist ja nendega toimunud kirjavahetust arvestades otsustas komisjon kanda selle juhtumi teatamata abide registreisse. Pärast seda toimus komisjoni ja Austria ametiasutuste vahel veelgi kohtumisi ja nad vahetasid kirju.
- 7 29. oktoobri 1998. aasta kirjaga teavitas komisjon Austria valitsust oma 14. oktoobri 1998. aasta otsusest EÜ asutamislepingu artikli 93 lõikes 2 (nüüd EÜ artikli 88 lõige 2) sätestatud menetluse algatamisest mitme Austria ametiasutuse poolt LLG kasuks võetud meetmete osas (edaspidi „menetluse algatamise otsus“). Kõnealused meetmed seisnesid riigipoolse garantii andmises toetustele ja laenudele kogusummas 50,3 miljonit eurot, soodushinna — 4,4 eurot ruutmeetri kohta — kohaldamises 120 hektarile tööstusmaale ning kindlaksmääratud hindade tagamises peamiste üldkasutatavate teenuste osutamisel 30 aasta jooksul. Komisjon nõudis Austria valitsuselt vastavalt Euroopa Kohtu 13. aprilli 1994. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-324/90 ja C-342/90: Saksamaa ja Pleuger Worthington v. komisjon (EKL 1994, lk I-1173) kehtestatud põhimõtetele teatava informatsiooni esitamist, et komisjon saaks kontrollida võetud meetmete kokkusobivust ühisturuga.
- 8 Samuti nõudis komisjon vastavalt Euroopa Kohtu 5. oktoobri 1994. aasta otsuses kohtuasjas C-47/91: Itaalia v. komisjon („Italgrani“) (EKL 1994, lk I-4635, punktid 21–24) kehtestatud põhimõtetele informatsiooni esitamist, mis võimaldaks tal hinnata, kas teatavad Austria ametiasutuste LLG kasuks võetud meetmed olid hõlmatud lubatud või olemasolevate abikavadega. Teisi liikmesriike ja huvitatud isikuid teavitati menetluse avamisest ja neile tehti ettepanek võimalike märkuste esitamiseks, avaldades selle kirja 13. jaanuari 1999. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas (EÜT C 9, lk 6).

- 9 Austria valitsus vastas komisjoni kirjale oma 15. märtsi ning 16. ja 28. aprilli 1999. aasta kirjaga. Ka Ühendkuningriik ja teised huvitatud kolmandad isikud, sh hageja (12. veebruari 1999. aasta kiri) esitasid oma märkused.
- 10 Komisjon teatas pärast Austria ametiasutuste edastatud informatsiooniga tutvumist 14. juuli 1999. aasta kirjaga Austria valitsusele oma 23. juuni 1999. aasta otsusest laiendada EÜ artikli 88 lõike 2 alusel algatatud menetlust (edaspidi „menetluse laiendamise otsus”) veel neljale LLG kasuks võetud meetmele. See puudutab järgmisi meetmeid: *ad hoc* abi 0,4 miljoni euro suurusele investeeeringule maa ostmiseks; 21,8 miljoni euro suurune hääleõiguseta osalus, mille võib üles öelda alles 30 aasta pärast ning mille tulu on 1% aastas; teadmata summas abi ettevõttele spetsiifilise infrastruktuuri loomiseks ja 5,4 miljoni euro suurune keskkonnatoetus, mille puhul on tõenäoline, et see võidi anda olemasolevale abikavale mittevastava taotluse alusel. Komisjon tegi Austria valitsusele ettepaneku märkuste esitamiseks. Ka teisi liikmesriike ja huvitatud isikuid teavitati menetluse laiendamisest ning neile tehti ettepanek võimalike märkuste esitamiseks, avaldades selle kirja 4. septembri 1999. aasta Euroopa Ühenduste Teatajas (EÜT C 253, lk 4). Austria valitsus esitas oma märkused 4. oktoobri 1999. aasta kirjas. Ka Ühendkuningriik ja teised huvitatud kolmandad isikud, sh hageja (4. oktoobri 1999. aasta kiri) esitasid oma märkused. Austria valitsus edastas täiendava informatsiooni 25. veebruari ja 27. aprilli 2000. aasta kirjas.
- 11 Komisjon võttis 19. juulil 2000 vastu otsuse 2001/102/EÜ Austria poolt Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG-le riigiabi andmise kohta (EÜT 2001, L 38, lk 33; edaspidi „vaidlustatud otsus”).

12 Selle otsuse sisu on järgmine:

„Artikkel 1

Austria poolt [...] (LLG) Heiligenkreuz'ile antud abi, mis seisnes 35,80 miljoni euro suuruse tagatise andmises (kommerts- ja avaliku sektori pankade konsortsiumi antud tagatis summas 21,8 miljoni eurot ja kolm [...] (WHS) tagatist summas 1,4 miljonit, 10,35 miljonit ja 2,25 miljonit eurot), samuti 4,4 euro suuruse ruutmeetri hinna määramises 120 hektari tööstusmaa ostmiseks, Land Burgenlandi poolt üldkasutatavate teenuste osutamiseks kindlaksmääratud hindade tagamises ning teadmata summas abis ettevõttele spetsiifilise infrastruktuuri loomiseks, ei kujuta endast riigiabi [EÜ] artikli 87 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 2

Austria abi LLG-le, mis seisneb WiBAG poolt 14,5 miljoni euro suuruse tagatise andmises, on kooskõlas komisjoni heakskiidetud tagatise käsitlevate eeskirjadega [viitenumbri] N 542/95.

5,37 miljoni euro suurune keskkonnatoetus on kooskõlas komisjoni heakskiidetud keskkonnakaitse rahastamise eeskirjadega [viitenumbri] N 93/148.

Artikkel 3

Austria poolt maa ostmiseks antud 0,4 miljoni euro suurune abi ja 21,8 miljoni euro suurune abi hääleõigusega osaluse näol on ühisturuga kokkusobiv.

Artikkel 4

Käesolev otsus on tehtud Austria Vabariigi suhtes.”

Menetlus

- 13 Hageja esitas 17. aprillil 2001 Esimese Astme Kohtu kantseleisse käesoleva hagi.

- 14 LLG, Austria Vabariik ja Land Burgenland avaldasid vastavalt 6. juunil, 16. juulil ja 26. juulil 2001 kohtukantseleisse saabunud taotlustega soovi astuda käesolevasse menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.

- 15 Hageja esitas oma 16. oktoobri 2001. aasta kirjaga taotluse menetlust korraldavate meetmete kohaldamiseks, millega taotles, et komisjon edastaks talle terve rea kostja vastuses ja vaidlustatud otsuses nimetatud dokumente ning teatavat informatsiooni, eelkõige kõnealuste toodete turu kohta. Komisjonile tehti 14. novembril 2001 ettepanek edastada menetlust korraldavate meetmete raames mõni neist dokumentidest. Komisjon täitis selle nõude ettenähtud tähtaja jooksul.
- 16 Hageja esitas 10. detsembri 2001. aasta kirjas taotluse, et teatavate tema hagi 14. ja 15. lisas sisalduvate andmete suhtes, mis puudutavad LLG-d, Austria Vabariiki ja Land Burgenlandi, tagataks konfidentsiaalsus.
- 17 Viienda laiendatud koja esimees andis 18. veebruaril 2002 määruse menetlusse astumise ja konfidentsiaalsuse tagamise taotluste rahuldamiseks.
- 18 21. mail 2002 esitasid LLG ja Land Burgenland ühise menetlusse astuja seisukoha.
- 19 Austria Vabariik esitas oma menetlusse astuja seisukoha 23. mail 2002.
- 20 Komisjon ja hageja esitasid omapoolsed märkused menetlusse astujate seisukohtadele vastavalt 19. juulil ja 6. septembril 2002.
- 21 Esimese Astme Kohus (viies laiendatud koda) otsustas pärast ettekandja-kohtuniku ettekande ärakuulamist avada suulise menetluse.

- 22 Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu esitatud küsimustele kuulati ära 17. juuni 2004. aasta kohtuistungil.

Poolte nõuded

- 23 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1 osas, milles komisjon on leidnud, et 35,8 miljoni euro suuruse tagatise andmine ei kujuta endast riigiabi EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses;

- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles komisjon on leidnud, et Austria Vabariigi poolt LLG-le antud abi, mis seisneb WiBAG poolt 14,5 miljoni euro suuruse tagatise andmises, on kooskõlas komisjoni heakskiidetud tagatise käsitlevate eeskirjadega viitenumbriga N 542/95;

- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 3;

— teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1 osas, milles komisjon on leidnud, et Land Burgenlandi poolt üldkasutatavate teenuste osutamiseks kindlaksmääratud hindade tagamine ja teadmata summas abi ettevõttele spetsiifilise infrastruktuuri loomiseks ei kujuta endast riigiabi EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

24 Oma repliigis palub hageja Esimese Astme Kohtul tühistada ka vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles komisjon on leidnud, et 5,37 miljoni euro suurune keskkonnatoetus on kooskõlas komisjoni heakskiidetud keskkonnakaitse rahastamise eeskirjadega viitenumbriga N 93/148.

25 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

— lükata põhjendamatud ning hageja esitatud uued väited vastuvõetamatusesse tõttu tagasi;

— igal juhul jätta hagi tervikuna põhjendamatusesse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

26 Menetlusse astujad paluvad Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või igal juhul põhjendamatusse tõttu rahuldamata;

- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Vastuvõetavus

Poolte argumendid

27 Menetlusse astujad on hagi vastuvõetavaks tunnistamisele vastu põhjendusel, et vaidlustatud otsus ei puuduta hagejat isiklikult.

28 Austria Vabariik märgib, et riigiabi kontrollimise valdkonnas puudutab komisjoni otsus, millega lõpetatakse EÜ artikli 88 lõike 2 alusel algatatud menetlus, isiklikult ettevõtjaid, kellega seoses esitati kaebus, mis viis selle menetluse algatamiseni, ning kellel oli menetluse käigus võimalus esitada oma märkused, mis mõjutasid menetluse käiku, kui nimetatud otsuse objektiks olev abimeede siiski oluliselt nende turupositsiooni mõjutab (Euroopa Kohtu 28. jaanuari 1986. aasta otsus kohtuasjas 169/84: COFAZ jt v. komisjon, EKL 1986, lk 391, punktid 24 ja 25).

- 29 Austria Vabariik leiab esiteks, et asjaolu, et hageja on huvitatud kolmas isik EÜ artikli 88 lõike 2 tähenduses, ei anna talle veel võimalust esitada hagi vaidlustatud otsuse vastu. Austria märgib, et vastavalt kohtupraktikale puudutab komisjoni otsus füüsilist või juriidilist isikut kolmanda huvitatud isiku seisundis isiklikult vaid siis, kui sellega keeldutakse EÜ artikli 88 lõikega 2 ettenähtud abisumma analüüsimise staadiumi avamisest (Esimese Astme Kohtu 15. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas T-11/95: BP Chemicals *v.* komisjon, EKL 1998, lk II-3235, punktid 88 ja 89). Sellisel juhul saab isik nõuda menetluslike tagatiste respektierimist üksnes juhul, kui tal oli võimalus see otsus ühenduse kohtus vaidlustada (eespool viidatud kohtuotsus BP Chemicals *v.* komisjon, punkt 89). Seevastu sellisel juhul nagu käesolevas asjas, kus komisjon on teinud otsuse analüüsimise staadiumi lõpus, oli kolmandatel huvitatud isikutel tegelikkuses võimalik menetluslike tagatise kasutada, nii et neid ei saa enam ainuüksi selle seisundi tõttu pidada isikuteks, keda see otsus isiklikult puudutab.
- 30 Austria Vabariik lisab, et hageja osalemine EÜ artikli 88 lõikes 2 ettenähtud menetluses ei ole piisav, et eristada teda isiklikult analoogselt isikutega, kelle suhtes on vaidlustatud otsus tehtud (Esimese Astme Kohtu 11. veebruari 1999. aasta otsus kohtuasjas T-86/96: Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag-Lloyd *v.* komisjon, EKL 1999, lk II-179, punkt 50). Kohtupraktikast tuleneb, et riigiabi valdkonnas on selles menetluses osalemine, juhul kui see on asjakohane, vaid üks elemente, mis võimaldab määratleda, kas otsus, mille tühistamist füüsilise või juriidiline isik taotleb, puudutab teda isiklikult (eespool viidatud kohtuotsus COFAZ jt *v.* komisjon, punkt 25, ja Esimese Astme Kohtu 18. veebruari 1998. aasta määrus kohtuasjas T-189/97: Comité d'entreprise de la Société française de production jt *v.* komisjon, EKL 1998, lk II-335, punkt 44).
- 31 Teiseks väidab Austria Vabariik, et hageja ei ole toiminud põhjendatult, kui esitas argumendi, lähtudes sellest, et vaidlustatud meetmete võtmine rikub tema huve Euroopa Kohtu 14. novembri 1984. aasta otsuse kohtuasjas 323/82: Intermills *v.* komisjon (EKL 1984, lk 3809, punkt 16) tähenduses. Sellest otsusest võetud punkt ei puuduta vaidlustatud otsuse peale hagi esitamise õigust.

32 Kolmandaks väidab Austria Vabariik, et hageja ei ole näidanud, et vaidlustatud meetmed mõjutaksid oluliselt tema turupositsiooni. Austria märgib, et need meetmed on seotud üksnes lüotselli tootmistehase ehitamisega, seda toodet aga hageja ei tooda. Ta lisab, et viidatud toote ja hageja toodete vahel ei ole mitte mingisugust erilist konkurentsialast seost. Austria rõhutab iseäranis seda, et komisjon on vaidlustatud otsuses õigustatult märkinud, et viskooskiu- ja lüotselliturul on erinevad.

33 Viimases punktis väidab Austria Vabariik, et esiteks ei ole lüotsellikiud ja viskooskiud ostja vaatepunktist lähtudes üksteisega asendatavad. Selle väite kinnituseks selgitab Austria, et lüotsellil on spetsiifilisi omadusi, mis eristavad teda viskoosist, nt suurem vastupidavus kuivana ja niisketes oludes, vähene kokkutõmbumine vees, kõrge värvide imamisvõime, puudutamisel tuntav pehmus, sarnasus siidiga ning asjaolu, et teda saab kasutada koos teiste tekstiilikiududega. Lüotselli erilised „pinnaomadused” ja tema kiulisus võimaldavad temast toota uudsete omadustega uusi tooteid, mis viskooskiu puhul pole võimalik, nagu nt „kivipesu” ja „virsikunaha” efektid. Lisaks on teatud valdkondades, kus lüotsell on kasutusel, nagu nt denim, viskooskiu kasutamine tehniliselt võimatu. Lüotselli äärmine vastupidavus võimaldab saavutada ketramise ja kudumise alal erakordselt kõrge tootlikkuse. Kuna lüotselli tootmine on kulukam, on see toode suunatud turu nendesse sektoritesse, kus toodete kvaliteet on kõrgem ja need on kallimad. Austria Vabariik viitab ühtlasi ka mõningatele komisjoni järeldustele tema 17. oktoobri 2001. aasta otsuses asjas COMP/M.2187 — CVC/Lenzing.

34 Teiseks, Austria Vabariik kinnitab, et lüotselli ja viskooskiu tootmismenetlus on põhimõtteliselt erinevad. Viskoosi tootmisel kasutatakse keemilisi protsesse, samas kui lüotselli tootmine toimub füüsilise protsessina, nimelt N-metüülmorfoliinoksiidi (NMMO) vesilahuse kasutamisega. Austria rõhutab, et lüotselli tootmisprotsess nõudis põhjalikke uurimusi ning et see on keskkonnale vähem kahjulik kui

viskooskiu tootmine, kus on oluline keemiliste ainete kasutamine. Austria täpsustab, et „lüotsellkiu tootmisel kasutatavad uut tehnoloogiat iseloomustab [...] väiksem arv tootmisetappe, lühemad tootmisetapid, vähesem keemiliste ainete kasutamine ja suletud tootmistsüklid”.

- 35 Austria Vabariik lisab, et turuosa kaotus ja käibe vähenemine, millele hageja viitab, ei tulene mitte vaidlusaluste meetmete andmisest LLG-le, vaid hageja rahalistest ja majanduslikest raskustest ning võlgadega ülekoormatusest alates 1990-ndate aastate algusest. Selles suhtes viitab Austria komisjoni 28. oktoobri 1998. aasta otsusele 1999/395/EÜ Hispaania poolt SNIACE SA-le, mille asukoht on Torrelavegas (Cantabria), antud riigiabi kohta (EÜT 1999 L 149, lk 40).
- 36 LLG ja Land Burgenland kinnitavad, et LLG ja hageja ei ole konkurendid, kuna hageja ei tegele lüotselli tootmisega. Selles suhtes toetuvad nad Austriaga samadele argumentidele ning need on esitatud eespool.
- 37 Komisjon tegi vasturepliigis Esimese Astme Kohtule ettepaneku analüüsida omal algatusel küsimust, mis puudutab asja läbivaatamist takistavaid asjaolusid, nimelt seda, kas hagejal oli õigus olla kohtumenetluses pool. Komisjonil on tõsiseid kahtlusi küsimuses, kas vaidlustatud meetmed ikka rikkusid olulisel määral hageja konkurentsialast positsiooni, kuna need olid suunatud üksnes lüotselli tootmisele, mille turg on viskoositurust erinev. Selles küsimuses rõhutab ta eelkõige asjaolu, et lüotselli hind on tunduvalt kõrgem kui viskooskiu hind ning et need kaks kiudu ei ole mõeldud samaks otstarbeks. Lisaks viitab komisjon sellele, et hageja piirdus kohtueelses menetluses esitatud märkustes üksnes „[menetluse algatamise] otsuses esitatud kahtluste kordamisega”.

- 38 Hageja märgib kõigepealt, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole menetluse astujal õigust esitada hagi vastuvõetamatuse vastuväidet, mida kostja ei ole omapoolsetes nõuetes välja toonud (Esimese Astme Kohtu 27. novembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-290/94: Kaysersberg v. komisjon, EKL 1997, lk II-2137, punkt 76, ja 21. jaanuari 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-185/96, T-189/96 ja T-190/96: Riviera Auto Service jt v. komisjon, EKL 1999, lk II-93, punkt 25). Ta jätab Esimese Astme Kohtu otsustada, kas vastuvõetamatuse küsimust, mis tugineb asjaolule, et tal puudub õigus olla kohtumenetluses pool, omal algatusel analüüsida või mitte.
- 39 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus puudutas teda otseselt ja isiklikult.
- 40 Isiklikult puudutatud olemise osas kinnitab hageja esiteks seda, et kirjalike märkuste esitamisega osales ta aktiivselt kohtueelses menetluses.
- 41 Teiseks väidab hageja, et LLG-le vaidlusaluste meetmete andmisega seati ta ebasoodsamasse olukorda „vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale, mida on väljendatud eelkõige [eespool viidatud] kohtuotsuses [...] Intermills v. komisjon”.
- 42 Kolmandaks kinnitab hageja, et nimetatud meetmed põhjustavad talle majanduslikku kahju „turuosa[de] kaotuse, käibe vähenemise ja mittemateriaalse põhivara vähenemise näol”. Selle kahju olemasolu ja ulatuse tõendamiseks viitab hageja hagiavalduse 14. lisas toodud kirjale.

43 Hageja esitab selles kirjas järgmised kaalutlused:

- maailma ja Euroopa viskoositurgu iseloomustab tootmisvõimekuse ja tarbimise vähenemine;
- selline olukord on „ühildamatu uue toorainet tootva tööstusettevõtte loomisega, mida rahastatakse eelisjärjekorras Euroopa Ühenduse vahenditest;
- „[...] liütselli kasutatakse eristamatult suuremat või väiksemat konkurentsieelist omava materjalina traditsioonilise viskoosiu asemel või selle asendusmaterjalina”;
- LLG pakutav liütsellikogus vastab 3,5%-le Euroopa viskoositurust;
- „pole kahtlust, et pakkumine, mis vastab 3,5%-le turust, toob kaasa hindade, tingimuste jne muutumise, ning seda enam seetõttu, et investeerimis-/amortiseerumiskuludest tulenevalt võib selline pakkumine tekitada ebaõiglast konkurentsi, mis kahjustab teiste kiudude tootmist, mille majanduslik positsioon on nõrgem ning millega seoses võib seega tekkida kahjum, samal ajal kui liütsellkiuga, mida pole vaja amortiseerumise tõttu maha kanda, seonduv kasum võib suurenedä”;

- nii lõpetas hageja järgmiste viskoosikoguste tootmise ja müümise: [...] ¹ tonni 1997. aastal, [...] tonni 1998. aastal, [...] tonni 1999. aastal, [...] tonni 2000. aastal, [...] tonni võrra vähem aastas alates 2001. aastast;

- see võrdub järgmise sissetulekukaotusega: [...] Hispaania peseetat (ESP) 1997. aastal, [...] peseetat 1998. aastal, [...] peseetat 1999. aastal, [...] peseetat 2000. aastal, [...] peseetat vastavalt prognoosile 2001. aastaks ja [...] peseetat vastavalt prognoosidele perioodiks 2001–2007;

- LLG-i lüotsellipakkumine tõi kaasa „vähemalt [...]%-lise muutuse turuhindades”, mis võrdub hageja jaoks järgmiste kaotustega: [...] peseetat 1997. aastal, [...] peseetat 1998. aastal, [...] peseetat 1999. aastal, [...] peseetat 2000. aastal, [...] peseetat vastavalt prognoosile 2001. aastaks ja [...] peseetat vastavalt prognoosidele perioodiks 2001–2007;

- lisaks viib LLG aastas „erimüügi kanalite kaudu, kes müüvad äärmiselt madalate hindadega”, turule ligikaudu 1000 tonni „kõrvaltooteid” (või „standardile mittevastavaid tooteid”), mis sundis hagejat „sama kvaliteediga toodete” hindu langetama”;

- see põhjustas hagejale [...] peseeta suuruse sissetulekukaotuse aastas.

1 — Salastatud konfidentsiaalsed andmed.

- 44 Hageja osutab oma repliigis asjaolule, et LLG toodab ja müüb Pro-Viscose'i kaubamärgi all viskoosi ja lüotselli segust valmistatud toodet (edaspidi „pro-viskoos”) ja kinnitab, et see toode konkureerib viskoosiga. Repliigile lisatud kirjast nähtub, et LLG on pakkunud paljudele hageja klientidele pro-viskoosi „traditsioonilise viskoosi hinnaga võrreldava hinnaga”.
- 45 Menetlusse astujate seisukohtadele esitatud märkustes kinnitab hageja, et ta on „vaieldamatult” LLG-ga konkureeriv ettevõtja. Tema toodetav viskooskiud konkureerib otseselt LLG toodetega, nimelt lüotselli, „standardile mittevastava lüotselli” ja pro-viskoosiga. Viimase väite toetuseks esitab ta „sõltumatu konsultandi” F. Marsal Amenós' koostatud ekspertarvamuse, samuti äriühingu Manfib Sas kui „sõltumatu kaupmehe” tunnistuse. Tegelikult pole lüotsell muud kui „parandatud omadustega viskooskiud”, mis võib „enamikul juhtudel” viskoosi asendada. Hageja möönab, et lüotsellkiud on kallim kui viskooskiud ning väidab, et pro-viskoos töötati välja „selle probleemi vältimiseks”. Ta kinnitab selles suhtes, et arvestades lüotselli kõrgemat hinda, on LLG toonud turule pro-viskoosi ja „standardile mittevastava lüotselli (madalama kvaliteediga)” „viskoosi hinnale lähedase hinnaga”. Ta lisab, et lüotsellkiud on saavutanud olulise osa, nimelt 5–10% lõigatud tsellulooskiu Euroopa turust, st turust, mida varem varustasid üksnes Euroopa viskoositootjad.
- 46 Hageja märkis kohtuistungil, et LLG lasi teatud kindlaks kasutusotstarbeks (sigarettifiltrid, niisked salvrätikud, šifoon, jne) turule „standardile mittevastava lüotselli”. Samuti on ta märkinud, et lüotsell on parema kvaliteediga toode kui viskoos — eelkõige mis puudutab vastupidavust —, et sel on teatud arv tehnilisi omadusi ning et „puhta lüotselli” hind on kõrgem kui viskoosil. Viimati nimetatud punkti osas täpsustas hageja, et lüotselli saab viskoosi hinnaga võrreldava hinnaga pakkuda müügiks juhul, kui lüotsell on segatud teiste toodetega.

- 47 Lõpetuseks nõustub hageja sellega, et vastavalt kohtupraktikale ei anna ainuüksi asjaolu, et akt võib mõjutada konkreetset turul eksisteerivaid konkurentsialaseid suhteid, veel piisavat alust leida, et see akt puudutab akti adressaadiga mis tahes konkurentsialases suhtes olevat ettevõtjat otseselt ja isiklikult (Euroopa Kohtu 10. detsembri 1969. aasta otsus liidetud kohtuasjades 10/68 ja 18/68: Eridania jt v. komisjon, EKL 1969, lk 459, punkt 7). Sellegipoolest rõhutab ta asjaolu, et esiteks tegutseb kõnealuste toodete turul vaid piiratud arv ettevõtjaid (vaid 5 tootjat püsiva kvaliteediga staapelviskooskiu (*commodity viscose staple fibres*) ja kolm tootjat poolil värvitud staapelviskooskiu (*spundyed viscose staple fibres*) turusektoris) ning teiseks seda, et investeerimisprojekt toob kaasa tootmismahu olulise suurenemise.
- 48 Otseselt puudutatud olemise osas väidab hageja, et vaidlustatud otsusega on kõik vaidlusaluse meetme mõjud jäetud samaks, samas kui hageja taotles komisjonilt nimetatud meetmete tühistamist või muutmist (eespool viidatud kohtuotsus COFAZ jt v. komisjon, punkt 30, ja Esimese Astme Kohtu 6. juuli 1995. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-447/93–T-449/93: AITEC jt v. komisjon, EKL 1995, lk II-1971, punkt 41).

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 49 Tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu põhikirja artikli 40 neljanda lõigu kohaselt võib menetluse astuja oma nõuetega üksnes toetada ühe poole nõudeid. Lisaks nõustub Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 116 lõike 3 kohaselt menetluse astuja asjaga sellisena, nagu see on ajal, mil ta menetluse astub.
- 50 Komisjoni nõuded piirduvad sellega, et hagi tuleb põhiosas jätta rahuldamata, ning hageja hagi esitamise õigust ta ei vaidlusta.

- 51 Kuna Austria Vabariiki, LLG ja Land Burgenland on menetlusse astunud, ei ole neil seega õigust vastuvõetamatuse küsimust tõstatada.
- 52 Sellegipoolest tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et kodukorra artikli 113 kohaselt võib Esimese Astme Kohus igal hetkel omal algatusel analüüsida seda, kas esineb asja läbivaatamist takistavaid asjaolusid, sh neid, millele on osutanud menetlusse astunud (Esimese Astme Kohtu 22. oktoobri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-266/94: Skibsværftsforeningen jt v. komisjon, EKL 1996, lk II-1399, punkt 40; 24. oktoobri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-239/94: EISA v. komisjon, EKL 1997, lk II-1839, punkt 26, ja 17. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas T-174/95: Svenska Journalistförbundet v. nõukogu, EKL 1998, lk II-2289, punkt 79; vt selles suhtes ka Euroopa Kohtu 11. juuli 1990. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-305/86 ja C-160/87: Neotype Techmashexport v. komisjon ja nõukogu, EKL 1990, lk I-2945, punkt 18; 24. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas C-313/90: CIRFS jt v. komisjon, EKL 1993, lk I-1125, punkt 23, ja 15. juuni 1993. aasta otsus kohtuasjas C-225/91: Matra v. komisjon, EKL 1993, lk I-3203, punkt 13).
- 53 Käesoleval juhul tõusetub seoses menetlusse astujate osutatud asja läbivaatamist takistavate asjaoludega küsimus hageja õigusest olla kohtumenetluse pool (vt selles suhtes Euroopa Kohtu 5. juuli 2001. aasta määrus kohtuasjas C-341/00 P: Conseil national des professions de l'automobile jt v. komisjon, EKL 2001, lk I-5263, punkt 32, ja eespool viidatud kohtuotsus EISA v. komisjon, punkt 27). Seega võib Esimese Astme Kohus seda omal algatusel analüüsida.
- 54 Selles suhtes tuleb märkida, et EÜ artikli 230 neljanda lõigu kohaselt võib iga füüsiline või juriidiline isik esitada hagi teisele isikule adresseeritud otsuse vastu üksnes juhul, kui see otsus teda otseselt ja isiklikult puudutab. Kuna vaidlustatud otsus oli adresseeritud Austria Vabariigile, tuleb analüüsida, kas hageja vastab neile kahele tingimusele.
- 55 Seoses küsimusega, kas vaidlustatud otsus puudutab hagejat isiklikult, tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt saavad muud isikud peale

nende, kellele otsus on adresseeritud, üksnes siis väita, et see otsus puudutab neid isiklikult, kui see otsus mõjutab neid teatud neile eriomaste tunnuste või neid iseloomustavate faktiliste asjaolude tõttu, mis neid kõigist teistest eristavad, ning seeläbi eristab neid isiklikult analoogiliselt isikuga, kellele otsus on adresseeritud (Euroopa Kohtu 15. juuli 1963. aasta otsus kohtuasjas 25/62: Plaumann v. komisjon, EKL 1963, lk 197, punkt 223; 23. mai 2000. aasta otsus kohtuasjas C-106/98 P: Comité d'entreprise de la Société française de production jt v. komisjon, EKL 2000, lk I-3659, punkt 39, ja Esimese Astme Kohtu 27. aprilli 1995. aasta otsus kohtuasjas T-435/93: ASPEC jt v. komisjon, EKL 1995, lk II-1281, punkt 62).

- 56 Mis puudutab konkreetsemalt riigiabi valdkonda, siis lisaks abisaavale ettevõtjale on tunnistatud komisjoni otsusest, millega lõpetatakse menetlus, mis on algatatud EÜ artikli 88 lõike 2 alusel, isiklikult puudutatuks ka selle ettevõtjaga konkureerivad ettevõtjad, kes on osundatud menetluses aktiivselt osalenud, kuid seda eeldusel, et vaidlustatud otsuse objektiks olev abi on nende positsiooni turul oluliselt kahjustanud (eespool viidatud kohtuotsus COFAZ jt v. komisjon, punkt 25).
- 57 Seega ei saa ettevõtja tugineda ainuüksi asjaolule, et ta on abisaava ettevõtja konkurent, vaid peab lisaks tõendama, et temaga seonduvad faktilised asjaolud eristavad teda teisest analoogiliselt abi saanud ettevõtjast, arvestades ka seda, mil määral on ta menetluses osalenud ning kui oluliselt on tema turupositsiooni kahjustatud (eespool viidatud kohtuotsus Comité d'entreprise de la Société française de production jt v. komisjon, punkt 41).
- 58 Käesolevas asjas tuleb analüüsida, mil määral võivad hageja osalemine EÜ artikli 88 lõike 2 alusel algatatud menetluses ja tema turupositsiooni kahjustamine teda eristada vastavalt EÜ artiklile 230.

- 59 Esiteks tuleb nentida, et hageja osales kohtueelses menetluses vaid minimaalselt. Ühelt poolt ei esitanud ta komisjonile ühtki kaebust. Teiselt poolt on ilmne, et tema 12. veebruari ja 4. oktoobri 1999. aasta kirjas esitatud märkused ei mõjutanud menetluse kulgu kuigi suures ulatuses (vt selles suhtes eespool viidatud kohtuotsus COFAZ jt v. komisjon, punkt 24). 12. veebruaril 1999 esitatud märkustes piirdub hageja sisuliselt sellega, et kordab komisjoni tehtud menetluse algatamise otsuses esitatud tähelepanekuid, kommenteerib neid kokkuvõtvalt, kuid ei esita ühtki konkreetset tõendit. Samamoodi piirdub ta oma 4. oktoobri 1999. aasta kirjas kinnitusega, et menetluse laiendamise otsuses osundatud meetmed kujutavad endast riigiabi ning et need tuleb tunnistada ühisturuga kokkusobimatuks, ilma et ta oleks lisanud ühtki täpsustust või ühtki tõendit.
- 60 Teiseks, mis puudutab hageja turupositsiooni kahjustamise olulisust, siis tuleb märkida, et esiteks, nagu tuleneb eespool viidatud kohtuotsuse COFAZ jt v. komisjon punktist 28, ei pea ühenduste kohus asja vastuvõetavuse analüüsimise staadiumis võtma lõplikku seisukohta hageja ja abi saanud ettevõtja vaheliste konkurentsialaste suhete kohta. Selles kontekstis on üksnes hageja kohustatud asjakohasel viisil põhjendama, kuidas võib komisjoni otsus kõnealusel turul oluliselt tema positsioone kahjustades rikkuda tema seaduslikke huve.
- 61 Lisaks tuleb märkida, et käesolevas asjas puudutavad vaidlustatud otsuses osundatud meetmed vaid ühte lüotsellitootmistehast ning on selge, et hageja seda tüüpi kiudu ei tooda ega kavanda selle tootmist ka tulevikus.
- 62 Sellegipoolest esitab hageja kolm argumenti, millega püüab tõendada, et vaidlustatud otsus võib tema turupositsiooni oluliselt kahjustada.

- 63 Esiteks viitab ta hagiavalduses asjaolule, et viskoos ja lüotsell on otseselt konkureerivad materjalid.
- 64 Ilma et vastuvõetavuse analüüsimise staadiumis oleks vajalik võtta lõplik seisukoht kõnealuste toodete turuseisukorra kohta, tuleb märkida, et erinevad toimikumaterjalid seda väidet ei toeta.
- 65 Esiteks iseloomustavad lüotselli teatavad füüsilised omadused, mis eristavad seda selgelt viskooskiust. Hageja märgib oma hagi punktis 23 selgesõnaliselt, et „[l]üotsell on loodusliku päritoluga ja biolagundatav; kasutatav lahus ei ole toksiline, see on taaskasutatav, vastab toksiliste ainete puudumise nõudele, see on vastupidav nii pakendamisel kui ka niiskuse suhtes ning selle kokkutõmbumisprotsent on väike”. Ühtlasi nentis hageja kohtuistungil, et lüotsellil on „tehnilisi eeliseid”, see on parema kvaliteediga kui viskooskiud ning on äärmiselt vastupidav. Lisaks ei vaielnud hageja vastu sellele, et lüotselli iseloomustab tema kiulisus, mis võimaldab kanga suurepärase drapeerimist ja puudutamisel siidisena tunduvate kangaste tootmist. Seoses lüotselli viimati nimetatud omadusega märkis hageja üksnes, et „see ei ole enam moes ja [...] tänapäeval seda nii kõrgelt enam ei hinnata” (hagiavalduse punkt 26).
- 66 Hageja väide, mille kohaselt viskoosi võib „enamikul juhtudel” lüotselliga asendada, ei ole veenvalt põhjendatud. Ka „sõltumatu konsultandi” „ekspertarvamus”, mille hageja lisas selle väite toetuseks tema poolt menetlusse astujate seisukohtadele esitatud märkustele, ei ole sugugi selge. Tegemist on üheleheküljelise aktiga, milles on toodud paar punkti ja küsimuse äärmiselt pealiskaudne analüüs. Lisaks sisaldab see ilmselgelt ebatäpseid väiteid, nagu lüotselli ja viskooskiu tootmisprotsessi ja nende omaduste oluline sarnasus (vt eespool punkt 65 ja edaspidi punkt 69). Mis

puutub „sõltumatu kaupmehe” tunnistusse, mille hageja on samuti lisanud tema poolt menetlusse astujate seisukohtadele esitatud märkustele, siis tõendab see üksnes seda, et teatud konkreetsetel juhtudel on mõni hageja klient võtnud oma toodetes viskoosi asemel kasutusele lüotselli või pro-viskoosi.

67 Lisaks on see väide vastuolus LLG sümposioonil tehtud avaldusega, mida hageja kasutab oma väidete toetuseks (hagiavalduse punkt 30 hagiavalduse 14. lisa) ning mille kohaselt on lüotsell „täiendav kiud, mille kasutusala on erinev”.

68 Teiseks on selge, et lüotsell on tunduvalt kallim kui viskooskiud. Hageja on seda selgesõnaliselt nentunud nii oma kirjalikult esitatud seisukohades (hagiavalduse punkt 26 ja hageja poolt menetlusse astujate seisukohtadele esitatud märkuste punktid 77 ja 78) kui ka kohtuistungil. Seega on ta korduvalt tunnistanud, et lüotselli saab viskooskiu hindadega võrreldavate hindadega turustada vaid juhul, kui see on segatud teiste toodetega.

69 Kokkuvõtteks on hageja enda avalduste kohaselt lüotselli tootmisprotseduur ja viskooskiu tootmisprotseduur teineteisest suuresti erinevad. Hageja märgib hagiavalduse punktis 23, et „mis puudutab lüotselli, siis [...] tselluloosisegu jaoks kasutatakse lahust (tüüp NMMO), samas kui klassikalise viskooskiu tootmise protsess hõlmab merseriseerimise ja ksantogeenidega töötlemise etappe” ning et „võrreldes klassikalise viskoositootmise protsessiga [...] kasutatakse lüotselli [tootmisel] viskoositootmise traditsiooniliste etappide läbimise asemel ühte lahust”. Pealegi väidab hageja oma repliigi punktis 36, et „tootmisprotsessi seisukohast lähtudes on [ta] komisjoniga selles osas nõus, et lüotselli toodetakse traditsioonilistest viskoositootmisprotsessidest erinevate protsesside teel”.

- 70 Igal juhul, isegi eeldades, et lüotsell ja viskooskiud on otseselt konkureerivad tooted, tuleb nentida, et hageja kirjalikult esitatud seisukohtades, täpsemalt hagiavalduse 14. lisa esinevas kirjas esitatud väited ei ole õiguslikult piisavalt põhjendatud, et tõendada, et vaidlustatud otsus võib tema turupositsiooni olulisel määral kahjustada. Osundatud kirjas toodud väited toetuvad tõendamata eeldustele, nagu näiteks et LLG toodab alates 1997. aastast viskoosi asemel täies ulatuses lüotselli ning et see on mõeldud üksnes Euroopa turule saatmiseks. Lisaks kinnitab hageja selles kirjas, et „LLG pakkumise tõttu, mis moodustab 3,5% turust”, lõpetas ta alates 1997. aastast teatavate viskoosikoguste tootmise ja seega ka müügi, ilma et oleks seda väidet vähimalgi määral tõendanud, selgitamata ka seda, mille alusel on ta need kogused välja arvutanud. Samuti tuleb märkida, et hageja ei ole esitanud ühtegi tõendit, mis toetaks väidet, et osundatud „pakkumine” tõi kaasa „vähemalt [...]%-lise turuhindade muutuse”.
- 71 Teiseks viitab hageja „puhta lüotselli” ja pro-viskoosi kõrval ka „standardile mittevastava lüotselli” tootmisele, mida ta kirjeldab kui „madalamakvaliteedilist” lüotselli. Hagiavalduse 14. lisa toodud kirjas märgib ta selles suhtes, et LLG müüb seda „kõrvaltoodet” „erimüügi kanalite kaudu” ja „äärmiselt madala hinnaga” 1000 tonni aastas, mis on sundinud teda „sama kvaliteediga toodete” hindu [...] peseeta võrra kilogrammi kohta langetama.
- 72 Selles suhtes tuleb nentida, et toimikus olevad materjalid ei võimalda teha kindlaks erineva kvaliteediga lüotselli olemasolu. Veelgi enam, tuleb rõhutada, et hageja ei ole oma kirjalikes seisukohtades täpsustanud, mida tähendab mõiste „standardile mittevastav lüotsell”. Ka ei ole ta vaielnud tõsiselt vastu väitele, mida LLG ja Land Burgenland on kohtuistungil korduvalt rõhutanud, nimelt et madalama kvaliteediga lüotselli ei ole olemas. Mis puudutab „sõltumatu kaupmehe” tunnistust, mis on lisatud hageja poolt menetlusse astujate seisukohtadele esitatud märkustele, siis see ei too asjasse selgust, kuna osundatud kaupmees märgib vaid seda, et „standardile mittevastav” kujutab endast LLG „muudetud kiudu”, samuti nagu lüotsell ja pro-viskoos.

- 73 Isegi kui eeldada, et LLG toodab madalama kvaliteediga lüotselli ja müüb seda äärmiselt madala hinnaga, tuleb nentida, et hageja ei ole põhjendanud väidet, mille kohaselt on ta selle tagajärjel olnud sunnitud langetama oma „sama kvaliteediga toodete” hindu. Ka ei ole ta osundatud koguseid ja hinnaalandusi mitte mingil viisil tõendanud.
- 74 Kolmandaks viitab hageja nii oma repliigis kui menetlusse astujate seisukohtadele esitatud märkustes eelkõige pro-viskoosi ja viskoosi konkurentsile. Ta väidab, et asjaolu, et LLG turustab pro-viskoosi viskoosi hinnaga võrreldava hinnaga ning selle kõrgemat kvaliteeti arvestades eelistavad kliendid seda viskoosile, kahjustab tema turuolukorda.
- 75 Selles suhtes tuleb nentida, et hageja esitab taas kord üksnes ebapiisavalt põhjendatud väiteid.
- 76 Esiteks ei ole hageja tema repliigile väidete toetuseks lisatud kiri veenev, kuna tegemist on tema ettevõttesiseste talituste koostatud lihtsa dokumendiga, milles piirdutakse mõne kliendiga vestlemise tulemusena saadud äärmiselt üldise informatsiooni esitamisega.
- 77 Teiseks, isegi kui eeldada, et pro-viskoosi ja viskoosi kasutusotstarve on sama ja neid müüakse võrreldava hinnaga, tuleb märkida, et hageja ei ole esitanud mitte mingisuguseid andmeid, isegi mitte kokkuvõtlikke, kaotuse või kahju või muude negatiivsete tagajärgede kohta, mis tal on LLG pro-viskoosipakkumisest tulenevalt tekkinud. Sellised täpsustused on seda enam olulised, et on selge, et pro-viskoos on uudne toode, mida hakati tootma ja turustama alles vaidlustatud otsuse vastuvõtmise aastale järgneval aastal.

- 78 Eeltoodud kaalutlustest nähtub, et hageja ei ole asjakohasel viisil esitanud põhjusi, miks võis vaidlustatud otsus kõnealusel turul oluliselt tema positsiooni kahjustades tema seaduslikke huve rikkuda.
- 79 Arvestades nimetatud asjaolu ja seda, et hageja osales kohtueelses menetluses vaid vähesel määral (vt eespool punkt 59), tuleb järeldada, et vaidlustatud otsus ei puuduta teda isiklikult.
- 80 Siit tuleneb, et hagi tuleb tunnistada vastuvõetamatuks, ilma et oleks vajalik analüüsida, kas vaidlustatud otsus hagejat otseselt puudutas.
- 81 Mis puudutab hageja 16. oktoobril 2001 esitatud menetlust korraldavate meetmete kohaldamise taotlust selles osas, mis käsitleb dokumente ja informatsiooni, mis ei olnud hõlmatud 14. novembril 2001 kohaldatud menetlust korraldavate meetmega, siis puudub vajadus seda menetleda, kuna toimiku materjalid ja kohtuistungil antud selgitused on piisavad, võimaldamaks Esimese Astme Kohtul teha käesolevas asjas otsus.

Kohtukulud

- 82 Kodukorra artikli 87 lõike 2 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb lisaks tema enda kohtukuludele jätta ka komisjoni kohtukulud hageja kanda, nagu komisjon on seda taotlenud.

- 83 Austria Vabariigi kohtukulud jäävad kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu kohaselt tema enda kanda. Võttes aluseks kodukorra artikli 87 lõike 4 kolmanda lõigu, kannavad LLG ja Land Burgenland oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies laiendatud koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**
- 2. Jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ning mõista talt välja ka komisjoni kohtukulud.**
- 3. Jätta menetlusse astujate kohtukulud nende endi kanda.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Mengozzi

Martins Ribeiro

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. aprillil 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

P. Lindh